Συνέντευξη στην εφημερίδα «Παραπολιτικά» (Κάλπες 2015, φύλλο 23/1/2015) και τον Σωτήρη Ξενάκη παραχώρησε ο Αλέκος Αλαβάνος από το Σχέδιο Β΄.

Μίλησε για τη συνεργασία του Σχεδίου Β΄ με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο συνδυασμό ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ, και δήλωσε: «Προσωπικά επέλεξα να μην είμαι πάλι υποψήφιος. Υπάρχουν συντρόφισσες και σύντροφοι με πολύ περισσότερες δυνάμεις».

Για την αναγκαιότητα στήριξης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΜΑΡΣ στις εκλογές είπε «Για σκεφτείτε πόσο σημαντικό θα είναι, πόσα πράγματα θα αλλάξουν, εφόσον ο συνδυασμός ΑΝΤΑΡΣΥΑ – ΜΑΡΣ περάσει το 3%, υπάρξουν 10 βουλευτές ασυμβίβαστοι απέναντι στη Μέρκελ, τον Γουνκέρ, τη Λαγκάρντ, τον Ντράγκι μέσα στη Βουλή. Δύσκολο μεν, αλλά όχι απραγματοποίητο.»

Μίλησε για την αυτοδυναμία του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και τα αδιέξοδα του προγράμματος του, λέγοντας: «Ρεαλισμός για την Ελλάδα σήμερα σημαίνει ότι μέσα στο πλαίσιο της τρόικα, με τις πολιτικές της άγριας λιτότητας, της φορολογικής επιδρομής, της πρόκλησης μαζικής ανεργίας είναι αδύνατο ο λαός να δει άσπρη μέρα. Είναι εντελώς εξωρεαλιστικό να πιστεύει κανείς ότι είναι δυνατό να αρθούν οι συνέπειες των μνημονίων μέσα στις συνθήκες που τα γέννησαν».

Ακολουθεί ολόκληρη η συνέντευξη:

-Σε αυτές τις εκλογές αποφασίσατε να μην είστε ο ίδιος υποψήφιος αλλά το "Σχέδιο Β" στηρίζει τον συνδυασμό ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ. Γιατί αυτή η γενικότερη αλλά και η προσωπική επιλογή;

ΜΑΡΣ σημαίνει Μετωπική Αριστερή Συμπόρευση. Είναι μια ευρεία συνεργασία ριζοσπαστικών σχημάτων και προσωπικοτήτων, στην οποία συμμετέχει και το Σχέδιο Β. Με αυτή την έννοια μέλη του Σχεδίου Β είναι υποψήφιοι στο κοινό με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ψηφοδέλτιο. Αυτή η συνάντηση, μέσα σε ένα τοπίο μέχρι τώρα μιας πολυδιασπασμένης αριστεράς, έχει φέρει ένα αίσθημα προσδοκίας κι αισιοδοξίας σε αυτό το χώρο. Όσο για μένα προσωπικά, λίγους μήνες μετά τις ευρωεκλογές και την κόπωση που έφεραν, επέλεξα να μη είμαι πάλι υποψήφιος. Υπάρχουν συντρόφισσες και σύντροφοι με πολύ περισσότερες δυνάμεις.

– Πρόσφατα ο ΣΥΡΙΖΑ απηυθυνε κάλεσμα στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ για μετεκλογική συνεργασία. Την βλέπετε εφικτή;

Δεν μπορώ να σας μιλήσω από μέρους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά μόνο εκ μέρους του Σχεδίου Β. Εφόσον ο ΣΥΡΙΖΑ ξεκινήσει το πρόγραμμα που έχει διατυπώσει και περιλαμβάνει τον αποκλεισμό κάθε μονομερούς ενέργειας στο θέμα των δανείων και το σεβασμό απέναντι στο ευρώ, δεν μπορεί παρά να συνεχίσουμε να είμαστε κριτικοί απέναντί του, όπως είμστε σήμερα. Αν θέλουμε βελτίωση της ζωής του κόσμου της εργασίας, που είναι εδώ και χρόνια σε απελπιστική θέση, χρειαζόμαστε παύση πληρωμών προς τους ξένους δανειστές, εθνικό νόμισμα, τράπεζες υπό εθνικό έλεγχο, μεγάλη αύξηση της ενεργού ζήτησης, παραγωγική ανασυγκρότηση. Αυτά δεν γίνονται μέσα στο σημερινό πλαίσιο της Ευρωζώνης. Εννοείται βέβαια ότι εφόσον ο ΣΥΡΙΖΑ προχωρήσει σε προωθημένες κινήσεις ανυπακοής στα τελεσίγραφα της τρόικα, ευνοϊκές για τον κόσμο της εργηασίας, πράγμα που σήμερα δυστυχώς το έχει αποκλείσει, αυτές θα έχουν τη στήριξή μας.

-Εκτιμάτε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα πετύχει αυτοδυναμία και αν όχι με ποιους θα μπορούσε να συνεργαστεί;

Οι δημοσκοπήσεις, αλλά και προσωπικές μου παρατηρήσεις, καθιστούν πιθανή την αυτοδυναμία. Βέβαια στην Ελλάδα όλα είναι ρευστά και κανένα ενδεχόμενο δεν μπορεί να αποκλεισθεί με κατηγορηματικότητα. Από εκεί και πέρα, σε περίπτωση μη αυτοδυναμίας του ΣΥΡΙΖΑ, ισχύει η λαϊκλή παροιμία: Πες μου τους φίλους σου, να σου πω ποιος είσαι.

-Το ενδεχόμενο να χρειαστεί ακόμα μία εκλογική αναμέτρηση λόγω αδυναμίας σχηματισμού κυβέρνησης εκτιμάτε ότι θα ήταν καταστροφικό για τη χώρα;

Πολλαπλές εκλογές μπορεί να είναι μια ενοχλητική περιπλοκή. Καταστροφικό όμως για τη χώρα θα είναι αν παραμείνει μέσα στο καταστροφικό πλαίσιο της τρόικα. Για να απελευθερωθούμε από αυτό αξίζει να γίνουμε ένας λαός που δεν δειλιάζει.

-Την στάση του κ. Τσίπρα το τελευταίο διάστημα που κάποιοι εκτιμούν ότι αποτελεί μια στροφή σε πιο ρεαλιστικές θέσεις πως την βλέπετε;

Πιστεύω πως μια αριστερή δύναμη πρέπει να έχει ταυτόχρονα και ρομαντισμό, να κυνηγάει το ιδανικό κι ας μη το φτάνει ολοκληρωτικά, και ρεαλισμό. Ρεαλισμός σημαίνει πρώτα από όλα να μπορείς να κατανοείς την πραγματικότητα. Ρεαλισμός για την Ελλάδα σήμερα σημαίνει ότι μέσα στο πλαίσιο της τρόικα, με τις πολιτικές της άγριας λιτότητας, της φορολογικής επιδρομής, της πρόκλησης μαζικής ανεργίας είναι αδύνατο ο λαός να δει άσπρη μέρα. Είναι εντελώς εξωρεαλιστικό να πιστεύει κανείς ότι είναι δυνατό να αρθούν οι συνέπειες των μνημονίων μέσα στις συνθήκες που τα γέννησαν.

-Πιστεύετε ότι οι Ευρωπαίοι θα υποχρεωθούν να διαπραγματευθούν με μια πιθανή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ διαφορετικά απ΄ ότι το έκαναν με την συγκυβέρνηση Σαμαρά- Βενιζέλου; Η έχουν δίκιο όσοι φοβούνται ότι θα μας μετατρέψουν σε «σκιάχτρο» της Ευρώπης;

Ασφαλώς με μια κυβέρνηση που έστω λεκτικά είναι κατά των μνημονίων, οι διαπραγματεύσεις δεν θα είναι ταυτόσημες με τις προηγούμενες. Φοβάμαι όμως ότι το πάνω χέρι θα εξακολουθήσουν να το έχουν το Βερολίνο και οι Βρυξέλλες κι όχι η Αθήνα. Για τον απλούστατο λόγο ότι αυτοί διαθέτουν Σχέδιο Β, που περιλαμβάνει ακόμα και την εκδίωξη της χώρας μας από το ευρώ, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ έχει μόνο Σχέδιο Α.

-Ποιες είναι οι δυνατότητες μιας χώρας όπως η Ελλάδα- παρά το γεγονός ότι είμαστε ισότιμοι εταίροι- να καθορίσει ή να επηρεάσει έστω την πολιτική που χαράσσεται στην Ευρώπη;

Αν έχει κάποια δυνατότητα μια χώρα σε κρίση να επηρρεάσει τα ευρωπαϊκά πράγματα, δεν μπορεί να το κάνει με συμβιβασμούς και υποχωρήσεις, αλλά με θάρρος, αυτοπεποίθηση και ετοιμότητα για τις απαραίτητες συγκρούσεις.

-Στο πρόσφατο παρελθόν είδαμε δημοσκοπήσεις στις οποίες το ποσοστό αυτών που τάσσονται υπέρ της αποχώρησης από την ευρωζώνη και της επιστροφής σε εθνικό νόμισμα ανέρχεται σε 20-25%. Αυτό όμως δεν μεταφράζεται σε ψήφους υπέρ των κομμάτων που είναι σε αυτή τη γραμμή; Πως το εξηγείτε;

Είναι το δόγμα του σοκ. Έχουν προσπαθήσει να μας κάνουν ένα φοβισμένο λαό, με τη λογική ότι «υποφέρουμε, αλλά υπάρχουν και χειρότερες περιπέτειες». Αν αυτή η λογική είχε επικρατήσει στην ιστορία αυτού του τόπου, ούτε ο Οδυσσέας θα είχε επιστρέψει στην Ιθάκη ούτε θα είχαμε την Εθνική Αντίσταση που είχαμε. Έτσι, με άλλα κριτήρια διαμορφώνει κανείς τις πολιτικές του απόψεις και με άλλα κριτήρια ψυχολογικής πίσεης πολλές φορές ψηφίζει. Αυτό εχει αποτέλεσμα να χάνονται σημαντικές ευκαιρίες, πράγμα που δεν πρέπει να γίνει σε αυτές τις εκλογές. Για σκεφτείτε πόσο σημαντικό θα είναι, πόσα πράγματα θα αλλάξουν, εφόσον ο συνδυασμός ΑΝΤΑΡΣΥΑ – ΜΑΡΣ περάσει το 3%, υπάρξουν 10 βουλευτές ασυμβίβαστοι απέναντι στη Μέρκελ, τον Γουνκέρ, τη Λαγκάρντ, τον Ντράγκι μέσα στη Βουλή. Δύσκολο μεν, αλλά όχι απραγματοποίητο.

Από το Γραφείο Τύπου ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ